



Arrest

nr. 85.822 van 13 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. D'HOOGHE loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 55 763 van 9 februari 2011 omdat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn asielmotieven en omdat er in zijn regio van herkomst geen sprake is van een gewapend conflict met een reëel risico voor burgers op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan

sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen twee First Information Reports (FIR) bij, vier arrestatiebevelen, vier verklaringen, een bundel internetartikels en drie diploma's.

De Raad stelt vast dat deze documenten niet van die aard zijn dat het de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten kan ondersteunen. Dit wegens gebrek aan bewijswaarde omwille van vormelijk gebreken (onleesbare stempels die de originele versies moeten authenticeren, een markante schrijffout en het ontbreken van een verplicht uniek nummer), het gesolliciteerd karakter dewelke geen enkele garantie biedt van de waarheidsgetrouwheid van de verklaringen en het louter bevatten van algemene informatie.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in de bovenstaande vaststellingen afdoende te weerleggen.

Hij brengt vertalingen bij van arrestatiebevelen met FIR nummer 320/10 en 94/11 waaruit moet blijken dat niet alle stempels onleesbaar zijn. De Raad merkt op dat inderdaad niet alle stempels onleesbaar zijn, doch deze die de originele versies moeten authenticeren, zijn, zoals de commissaris-generaal terecht vaststelt, onleesbaar.

Waar verzoeker verwijst naar een artikel van 10 januari 2012 in "The Guardian" waaruit blijkt dat de kennis van de Engelse taal bij veel Pakistani ondermaats is, stelt de Raad vast dat dit geen verklaring biedt waarom er in een officieel document als een "First Information Report" dergelijke markante schrijffout gemaakt wordt.

De drie diploma's van verzoeker doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

De overige documenten gevoegd bij zijn verzoekschrift, met én zonder vertaling, laat verzoeker onbesproken. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

Verder beperkt verzoeker zich louter tot het minimaliseren en het vergoelijken van de gedane vaststellingen.

Daargelaten de vraag of verzoeker problemen had met de tolk, zijn de nieuwe elementen aldus niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 55 763 van 9 februari 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het herhalen van de argumenten van zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Pakistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizendentwaalf door:

dhr. F. HOFFER,
dhr. J. VERMEERSCH,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

F. HOFFER